

ANDRE TARDIEU JE RAZVIL SVOJ PROGRAM

GLASOVANJE GLEDE ZAUPNICE NOVI FRANCOSKI VLADI SE BO ŠELE DANES VRŠILO

Vsa vladna politika se bo osrečočevala v Briandovih prizadevanjih za spravo in sporazum. — Franklin-Bouillon je imel prvi ščuvalni govor proti Briandovi politiki. — Tardieu je presenetil tako socialiste kot radikalce s svojimi izjavami.

PARIZ, Francija, 7. novembra. — Danes se je predstavil novi francoski kabinet, katerega je stvaril mladi Andre Tardieu, poslanski zbornici.

Tardieu je dosegel, da se bo glasovanje glede zaupnice šele jutri vršilo. Istotako je bila do jutrišnjega dne odgodena debata glede prijavljenih interpelacij.

Danes je prišlo do besede samo pet članov opozicije, med njimi tudi šovinistični Franklin-Bouillon, ki je ostro in nasramno napadal Briandovo politiko. Briand mu bo jutri odgovoril.

Kar je rekel Tardieu glede francoske zunanje politike, je celo socialiste in radikalce presenetilo. Njegova liberalnost je šla tako daleč kot so sami nameravali iti.

Tardieu je obljubil mirovno in spravno zunanjo politiko in notranjo politiko, ki bo temeljila na zaščiti dežele.

Francija se bo z veseljem udeležila mornariške razorožitvene konference v Londonu, obenem se bo pa tudi resno bavila z razoroževanjem na kopnem in v zraku.

Zdelo se je kot da Tardieu ponavlja Briandove obljube in izvaja njegove nazore.

Jutri bo nastopil Briand ter odgovoril Franklin-Bouillonu. Od tega Briandovega govora je odvisna usoda novega ministrstva.

V senatu je prečital senator Hubert Tardieu-jev programni govor. Člani centroma in desnice so mu navdušeno ploskali.

PRIZNANJE RUSIJE ZOPET V OSPREDJU

Sklep Anglije, da obnovi odnošaje bo najbrž pospešil tozadevno tukajšnjo akcijo. — Pritisk trgovskih krogov bo najbrž izsilil izprijembo v stališču vlade.

WASHINGTON, D. C., 7. nov. — Sklep angleške vlade, da obnovi odnošaje s sovjetsko Rusijo, bo po mnenju političnih opazovalcev povzročil sileno akcijo tudi s strani Združenih držav.

Harry Stimson, državni tajnik, pa je rekel, da ne bo imela akcija angleške vlade nikakega vpliva na sedanjo politiko nepriznanja, ker se o priznanju te dežele ni še razpravljalo.

Kljub temu pa so ameriški diplomati prepričani, da bodo ameriški trgovski krogi izvedli velik pritisk na vlado in to se vrši še sedaj, kajti Združene države prihajajo takoj za Nemčijo v ruski trgovini, in vsi dosednji dogodki so se završili v glavnem v prid Rusiji.

V prvi vrsti imajo Združene države dovolj denarja in blaga, katerega Rusija nujno potrebuje in katerega ne more dobiti drugod.

V drugi vrsti ni Rusija nikdar izgubila upanja, da je bo Washington končno vendar priznal, seveda pod pogojem, če bo njena trgovina z nami dosti močnejša.

Tretjič se niso sosedje Rusije v Evropi še dovolj opomogli od učinkov vojne, da bi lahko uspešno tržili in tekmovali z Ameriko. Četrthi se niso njeni odnošaji z Anglijo še dosti stabilizirali, da bi dali angleško-ruski trgovini priliko za razvoj.

Če bo postala Rusija prepričana, da je Amerika nikakor noče priznati, s trgovino ali brez nje, se bo najbrž izrekla za narode, ki so jo že priznali. V takem slučaju bo slabša predla Amerikanem, kajti sovjetska vlada ima dosti trgovine v svojih rokah.

THOMASOVI NAČRTI ZA LETO 1933

Thomas namerava preobraziti ameriško socialistično stranko po vzorcu angleške delavske stranke.

Norman Thomas, ki je na socialističnem tiketu kandidiral za newyorškega župana ter dobil presenetljivo visoko število glasov, je izjavil, da bo oživil stranko, ki bo podobna angleški delavski stranki.

Časniškim poročevalcem je rekel:

— Takoj bomo storili vse potrebno, da moderniziramo svoj politični stroj.

— Pogajali se bomo z delavskimi organizacijami ter organizacijami konzumentov ter tudi s civilnimi skupinami in posamezniki, da spravimo skupaj delavce ter one, ki simpatizirajo z delavci in našimi ideali vlade.

Izjavil je, da ni preveč navezan na izraz "socialist" in da nima nič proti temu, če bi se stranka imenovala s kakim drugim imenom, samo da bi obdržal bistvene socialistične cilje.

Holmes, ki je načelnik nepartijskega komiteja, je izjavil:

— Thomas je dobil izredno visoko število glasov. Prepričan sem, da je treba te glasove organizirati na temelju pristno nepristranskega gibanja, da se reši občinsko vladno pod vodstvom Normana Thomasa tekom kampanje po štirih letih.

HOPE POTRJEJA ZA ZAKLADNIŠKO MESTO

WASHINGTON, D. C., 7. nov. — Senat je včeraj potrdil nominacijo Walera H. Hope-a iz New Yorka, da postane pomožni zakladniški tajnik.

ŠE EN DOKAZ MOONEYEVE NEDOLŽNOSTI

Senator School ima baje dokaze, da je vrgel bombo tekom prepradness parade v San Francisco. Onega atentata je bil obdolžen Tom Mooney, ki je umrl leta 1922.

WASHINGTON, D. C., 7. nov. — Senator Thomas D. Scholl, republikanec iz Minnesote, je dobil pismo, da je neki človek, ki je umrl v Clevelandu meseca julija 1922, vrgel bombo tekom prepradness parade v San Francisco. Onega atentata je bil obdolžen Tom Mooney, ki je zdaj vsled tega že dvajset let zaprt.

Pismo je poslal senatorju Frank Stevens, ki živi v National Military Home v Dayton, Ohio.

Stevens pravi v svojem pismu, da je dotičnik priznal svoji sestri v navzočnosti njenega moža in treh sinov, da je on vrgel bombo tekom parade v San Francisco.

Stevens je rekel, da bi lahko dobil afdavite od one družine, če bi mu plačali vožnjo, da bi se odpeljal na njegovo farmo v Ohio Reki.

ANGLIJI PRETI VELIKA STAVKA PREMOGARJEV

Premogovni baroni se nočejo pogajati z delavci in z vlado. — Zaenkrat se ni bati take stavke kot je bila leta 1926.

LONDON, Anglija, 7. novembra.

V Angliji preti izbruhni stavka premogovnikov. Zveza lastnikov premogovnikov je odklonila zahtevo delavske vlade, da se udeležijo pogajanj s kabinetnim komitejem ter zastopniki premogovnikov.

Premogarska unija je zahtevala sedemurni delovni dan mesto sedanjega osemurnega in sicer brez skrajne plače.

Gospodarji pa niso hoteli ugoditi temu predlogu. MacDonalddova vlada bo skušala doseči sporazum ter predlaga naj znaša delovnik 7 in pol ure.

Kabinetni komitej je nadaljeval s svojimi napori, da uveljavi kompromis ter se je sestel separatno z zastopniki lastnikov in premogovnikov.

Ob zaključku sestankov se je izvedelo, da ni bilo mogoče doseči nikakega dogovora, nakar je kabinetni komitej objavil, da se nočejo lastniki premogovnikov udeležiti skupne konference, vsled česar ni vladi drugega preostajalo kot priti do lastnega sklepa.

Meseca decembra potečejo sedanje pogodbe med lastniki in premogarji, vsled česar je treba prepričati stavko. Pa tudi če bi stavka izbruhnila, bi ne zavzela tako splošnega obsega kot leta 1926, čeprav pravi delavski list "Daily Herald", da je treba uveljaviti v tem oziru neposredno akcijo.

HAMILTON OPROŠČEN

WEATHERFORD, Texas, 7. nov. R. H. Hamilton je bil včeraj oproščen obdolžbe, da je umoril moža njegove hčerke v svojem uradu v Ameriko dne 4. maja. Porota se je vrnila v dvorano že po eni uri in šestih minutah, potem ko je pričela razmišljati o celotni položaju. Obtožnica ni bilo v sodni dvorani, ko so prečitali pravorek in okrajni sodnik Carter ni zahteval njegove navzočnosti, ker se je končal proces z oprostitvijo.

PROGRAM DELAVSKE STRANKE

Političen paradoks je bil ustvarjen vsled ravnjanja mož, ki so bili odkriti sovražniki kapitala ter se skušajo sedaj igrati z narodnimi dohodki.

LONDON, Anglija, 7. novembra. Delavsko tradicionalno sovrašstvo do kapitala je ustvarilo političen paradoks v Angliji, kjer so bili voditelji delavske stranke v glavnem zaposleni s tem, da se žogajo z milijoni dolarjev, odkar so se polastili vrhovne sile tekom zadnjega polletja.

Najnovejši razvoj je prinesel J. H. Thomas, lord privatni pečatnik, ki je svojčas delal v železniških delavnicah. On namerava izdati več kot dva tisoč milijonov dolarjev, da zaposli več tisoč nezaposlenih delavcev v Angliji.

Ob istem času pa bo povečal znanstvenik in vzgojitelj Arthur Greenwood kot zdravstveni minister penzije vdov in sirot za nekako \$25.000.000 ter poplogoma zvišal penzije do \$100.000.000.

Veteranski finančni izvedenec, Filip Snowden, vodi manj izkušne laborite, ki so se naenkrat izpremenili v finančnike, k mnenju, da je denar gospodar industrije in če ne bo več denarja, da ne bo mogoče plačevati višje mezd. Snowden poudarja tudi, da se ne bo mogla industrija razširiti, dočim bodo ostale plače na isti višini.

ROOSEVELTOV SIN SE UČI ŠPANSKO

ROOSEVELTOV SIN
SAN JUAN, P. R., 7. novembra. Quentin Roosevelt, star deset let, sin guvernerja, ki je dospel semkaj z očetom v ponedeljek, je stopil včeraj v Avguštnsko akademijo, katoliški zavod, v glavnem v namenu da se nauči španščine. Preje je bil v Greenvale šoli na Long Islandu. Ostali sinovi guvernerja so v šolah v Franciji.

PIRATI SO OPLENILI VAS TINGLOY

Ameriški rušilci iščejo po morju "More", ki so oplenili ladjo. — Poročila iz Manile.

MANILA, Filipinsko otočje, 7. novembra. — Rušilci Združenih držav so danes iskali po Južnem kitajskem morju skupino "More" piratov, ki so oplenili neko ladjo, oropali vas ter premagali moške, ki so skušali zavarovati svoje žene in hčerke v bližini severnega konca Luzon otoka tekom večerajšnjega dne.

Osemdeset piratov v štirinajstih "vintax" je napadlo jadernico "Purissima Conception", nakar so navallili na vas Tingloy. Pirati so pobegnili, še predno je bilo mogoče priklicati rušilce Združenih držav.

Jadernica je srečala pirate v bližini province Batangas. Pirati so jo nato oplenili, nakar so odveslali v Tingloy, kateri kraj so popolnoma izropali. Terorizirali so tudi ženske. Številni prebivalci so zbežali v gore.

Ti napadi so prvi resni, kar so jih vpriporili Moro-četaši v desetih letih ali odkar so se lotili Amerikanci naloge, da zatro njih plenjenja.

Ljudje, ki nasprotujejo popolni neodvisnosti na otokih, poudarjajo, da bi bili Filipini, brez mornarice, v stalni nevarnosti plenjenj, posebno ker so Moros tradicionalni sovražniki krščanskih Filipinov.

UNIJA IZVOLILA ZOPET STIMSONA

WASHINGTON, D. C., 7. nov. — Vladajoči svet Panameriške unije je včeraj zopet izvolil državnega tajnika Stimsona za predsednika in Manuela Telleza, mehiškega poslanika za podpredsednika. Slednji je sledil Hernan Velarde-ju, perujskemu poslaniku. Svet je bil informiran, da so Združene države pripravljene sklicati medameriško konferenco glede poljedelstva, kot določeno v resolucijah šeste panameriške konference, ki se je vršila lansko leto.

KAJZERJEVA SESTRA JE ZBOLELA

Zdravniki pravijo, da so vse govorice o njenem poskušanem samomoru neresnične. — Na zdravnikovo poveje je bila odvedena v bolnico.

BONN, Nemčija, 7. novembra. — Zdravniki, ki zdravijo Aleksandro Zubkov, 63-letno sestro prejšnjega kajzerja, ki je nevarno zbolela, so danes zanimali, da si je skušala sama vzeti življenje.

Predno se je poročila z ruskim pustolovcem Zubkovom, je bila princesa Saumber-Lippe. Danes se nahaja v jako kritičnem stanju, čeprav niso zdravniki še objavili, na čem pravzaprav bolega.

Včeraj je nenadno zbolela, teden dni potem ko so izročili njenemu mlademu možu razporečine listine.

Radi njegovih dolgov je bila prisiljena prodati vse svoje pohištvo. Znani zdravnik dr. Julius Hagemann iz tukajšnje bolnišnice sv. Franciška, je bil poklican v njeno stanovanje ter izjavil, da je v izredno opasnem stanju. Odredil je, da jo morajo takoj prevesti v bolnišnico.

BANTON BO SKUŠAL IZPO- SLOVATI OBSODBO MACMANUSA

Okrajni pravdnik Banton je objavil danes, da je pripravljen nadaljevati v torek s procesom proti George McManusu, ker se je ba je udeležil umora igralca Rothsteina. Rothstein je bil ustreljen dne 4. novembra leta 1928 ter umrl dva dni pozneje v Polyclinic bolnici.

Proces proti McManusu se je pričel že pred davnim časom, a državni pravdnik je izposloval preložitve, ker niso bili zbrani dokazi.

STAR HOTEL V WASHINGTONU PRODAN

WASHINGTON, D. C., 7. nov. — Komisar za zvezni okraj je kupil stari National hotel, na severozahodnem vogalu šeste ceste in Pennsylvania Ave. V tem hotelu je umrl Henry Clay ter je bil dolga leta zbirališče vseh odličnjakov. Kupna cena je znašala \$580.000. Sedaj ga bodo rabili kot sedež za predlagani Municipal Centre, kjer bodo grupirana vladna poslopja.

NEZAPOSLENI NA IRSKEM

DUBLIN, Irsko, 7. novembra. — Isred se je završil izven Leister Housa, ko se je množica nezaposlenih spopadla s policijo.

JAMES J. WALKER,

MAYOR JAMES J. WALKER

ki je bil ponovno izvoljen na demokratskem tiketu za newyorškega župana.

DENARNA NAKAZILA

Za Vaše ravnanje naznanjamo, da izvršujemo nakazila v dinarjih in lirah po sledečem ceniku:

v Jugoslavijo			v Italijo		
Din.	500	\$ 9.30	Lir	100	\$ 5.75
"	1,000	\$ 18.40	"	200	\$ 11.30
"	2,500	\$ 45.75	"	500	\$ 16.80
"	5,000	\$ 90.50	"	800	\$ 27.40
"	10,000	\$ 180.00	"	1000	\$ 34.25

Stranke, ki nam naročajo izplačila v ameriških dolarjih, opozarjamo, da smo vsled sporazuma s našim svecom v starem kraju v stanu snižati pristojbino za taka izplačila od 5% na 2%.

Pristojbina znaša sedaj za izplačila do \$30.— 60c; za \$50 — \$1; za \$100 — \$2; za \$200 — \$4; za \$300 — \$6.

Za izplačilo večjih zneskov kot goraj navedene, bodiet v dinarjih ali dolarjih dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej s nam sporazumete glede načina nakazila.

IZPLAČILA PO POŠTI SO REDNO IZVRŠENA V DVEN DO TREN TEDNIH
NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER 24
PRISTOJLINO 75c.

SAKSER STATE BANK

63 COBTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: Borsley 0890

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

Louis Benedik, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
716 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni deli in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: Chelsea 3878

PRIZNANJE RUSIJE

MacDonaldova vlada je izvojevala svoj prvi uspeh. Voditelj konservativne stranke je vložil amandment k vladnemu predlogu glede priznanja Sovjetske Unije, poslanska zbornica je pa ta amandment porazila.

S tem so bili ustanovljeni normalni odnosi med Rusijo in Anglijo.

Konservativni amandment je kritiziral angleško delavsko vlado, češ, da ni pravilno vodila pogajanj s sovjetsko Unijo ter zatrjeval, da se je MacDonaldova vlada podvržla Rusiji.

Vladna večina je bila izredno velika: 324 proti 199.

Iz tega je razvidno, da niti konservativci niso glasovali za svoj lastni predlog in da so se liberalci pridružili vladi.

Zdaj se bodo šele začela pogajanja glede razlik, o katerih si še vedno niso na jasnem.

Sklenjene bodo posebne pogodbe glede trgovskih odnosov ter glede ruskega vojnega dolga.

Če ne bo na obeh straneh dosti dobre volje, se lahko pojavijo nepremostljive težkoče.

Na srečo pa ne more biti niti Rusija niti Anglija preveč odporna.

Angliji je ruski trg potreben, istotako kot so potrebni Sovjetski Uniji angleški krediti in angleški surovi produkti.

Vsled tega je upati, da se bosta v kratkem popolnoma sporazumeli.

Značilno je tudi, da je Rusija obljubila, da ne bo uganjala v Angliji nikake komunistične propagande, pa tudi Anglija je obljubila, da ne bo pošiljala v Rusijo svojih agentov.

Ta obljuba je na papirju, s tem pa še ni rečeno, da se je bosta obe stranki držali.

Komunisti pravijo, da Sovjetska Unija zato ne bo mogla držati obljube, ker zamore ruska revolucija le tedaj zmagati, če se tudi angleško deavstvo, kakortudi delavstvo drugih industrialnih dežela, dvigne proti kapitalizmu.

Protiangleška propaganda se bo zatorej še zanaprej nadaljevala po angleških kolonijah in dominijih.

Čimbolj so kolonije in dominiji in od Londona odvisni narodi navezani na angleški imperij, tembolj nepremagljiva je Velika Britanija in tem slabša je Sovjetska Unija.

Tega prav nič ne izpreme niti najbolj pozitivna pogodbenja jamstva.

Dokler je torej na eni strani proletarska Rusija, na drugi pa kapitalistična Anglija, bo med njima še vedno obilo diferenc.

Najnovejši angleško-ruski sporazum je vsled tega le provizoričen.

ANGLEŠČINA IN ESPERANTO.

Stockholmski župan je nedavno v rigsdagu predlagal, naj se uvede obvezni pouk esperanta po vseh švedskih šolah. Podpirali so ga mnogi poslanci, češ, da albinščina, sedaj najbolj razširjena govorica, ne postane nikoli vsesplošna zaradi nacionalističnih čustev pri narodih. Učen doktor je še dodal, da je današnja pravopis angleškega jezika prečehak za tuje. Neki profesor latinščine je opozoril, da je šekspirova materinščina že uradni jezik za 500 milijonov ljudi, da ga govorijo 200 milijonov njih, dočim je esperanto združil jedva 1 milijon oseb.

Neki svečenik je ugovarjal proti misli, da bi kdaj ves svet govoril isti jezik. Naposled je bila stvar esperanta zavrnjena v obeh zbornicah z veliko večino. Večji del poslancev se ogreva za angleščino kot svetovno obdilo.

Vesti iz Primorja.

Medana.

Naš nekdanji učitelj Krašovec, sedaj Grassini, dobro deluje za svoje fašistovsko prepričanje. Neutrudljiv je, ni mu dovolj da popolnoma bastardiра vaše otroke. Svoje delovno polje razširja tudi na odraslo mladino s poučevanjem italijansko-fašistovskega petja. Možakar hoče doseči skoraj gotovo kakor odlikovanje. Mi smo tudi že pripravili zanj posebne vrste odlikovanja.

Tolmin.

Pred nekaj leti je vodja fašizma naznanil, da se v Italiji koraka sto kilometrov na uro. Povedal ni ali naprej ali nazaj. Mislijo se je, da se hodi običajno naprej. Danes smo drugačnega mnenja. Pri nas gremo tako naglo nazaj, da se tega niti ne zavedamo. Marsan nima zavore, ima pa že žepe brez dna, zato kaže, da ne bo zlepa poln. Običinski dolgovci rastejo, z njimi mizerija in beda. Če so kdaj naše prednike gladali valpeti in gorje, nas gotovo huje obirajo današnji gospodari. Dolgovi pa bodo kljub temu kmalu dosegli drugi milijon.

Da ima Marsan slabo vest, se je videlo pri prestolonaslednikovem obisku. Olepšal je trg, tlakoval ulice, postavil Dantejev spomenik, posul vse ceste, vse to brez potrebe, kajti umazano je kljub temu bolj, kakor je bilo v normalnih časih. Nagal je občinske sluge po vaseh, da so od hiše do hiše agitirali, naj se ljudje udeležijo pričevega obiska. Princ je prišel, a Tolmina ni videl, ker mu je Marsan zgradil na robu trga oder, kjer ga je pokazal občinstvu. To je bilo eno. Drugo pa je bilo to, da je Marsan prepovedal strogo vsakemu govoriti s princem. Čemu? Morda radi varnosti? Saj je bil v Tolmini one čase 30 novih detektivov poleg vseh armad karabinerjev in milicijev.

Kmalu preteče enajsto leto, odkar je prenehalo svetovno klanje, toda pri nas se vojno stanje nadaljuje. V marsikaterem oziru je celo slabše kot med vojno. Avstrijske čete so imele pogosto med vojno na fronti več obzira do naše lastnine kakor pa laške čete. Ekdod delajo po travnikih, gozdovih, stavbah in sploh povsod, kakor bi bila njih naloga samo uničevanje. Obnašajo se proti nam kakor zmagovalci, napram premaganecem.

Zlasti nekatere planine trpe leto za letom občutno škodo, ne da bi dobile trdno odškodnino, ki je po zakonu predpisana. V Pologu se to poletje razbili vso opremo v mlekarini in hlevih. Vrgli so vrata iz tečajev, ker niso mogli drugače vrediti v notranjost. To se dela priča lastnikov, kateri se laški družali niso smeli upreti. Pritožbe niso nič pomagale in tudi povračila škode ni bilo. To je laška kultura, ki prodira povsod.

V Dobrenščici so prestreli celo kotel za sirjenje požgali vse, kar je bilo lesenega v planinski oči, in vso ograjo za drobnico. Škode je bilo preko tisoč lir. Poleg tega pa rijejo leto za letom po pašnikih, ki so postali po nekod nerabni.

Podobna pustošenja se vrše sleherni leto, toda nikdar ne povrnejo škode. Na vojaških poveljstvih in na županstvu pravijo, da se je treba žrtvovati za lepo domovino. Isto delajo tudi finančni stražniki. A ne samo v planinah, tudi po

senožetih. Vlamljajo v senike, trgajo strehe in kurijo ogenj v stavbah. Vsako upiranje je protidržavno in groze z aretacijami. Kaj hočemo, ko smo v najbolj civilizirani deželi?

Kobarid.

Pišemo o naših kobarških fašistih se pa drugod ravno taki. Od vseh krajev ista pesem o nepoštenosti, moralni pokvarjenosti in nasilnosti fašistov.

Nuzzi na pr. naš dosedanji tajnik in učitelj. Bilo je proti njemu več ovadbe radi nemoralnega obnašanja napram otrokom, pa jih je tolminski šolski nadzornik Spazapan vse zadušil v kali. V šoli je Nuzzi govoril otrokom ure in ure o svoji osebi, kako imenitna politična bodočnost ga čaka, kako ljubice ima itd. Kako je tako poročanje vplivalo na otroke, si lahko misliti. Zato pa so bili prav v vseh drugih vedah čisto nepoučeni. Meriti bi se mogel z njimi le drugi biser učiteljstva, nekdanji učitelj Gorup iz kobarškega kota. Ker je Nuzzi le preveč pretiral svojo nespoštnost, ga je novi fašistovski deželni tajnik Godina odstavil, solška oblast ga je premestila v Gorico. Njegovega druga, bivšega faliranega trgovca in našega podeštata Volpinja, smo pa že preje izgubili. Ostal je iz trojice le Gorup, ki se pa v Kobarid ne upa. Tudi drugače se precej boji za svojo kožo in je posebno ponoči ne nosi na sprehod. Nekoliko je prenehal z aeramnim izsiljevanjem in sleparjenjem ljudstva, toda njegovi stari grehi so pa že taki, da bi mu v vsaki poštenosti državi odmerili par let težke ječe. V fašistovski strahovladi je pa neomejen samodržec kobarškega kota.

Novi podeštata je slabomuna stvarica. Vedno se bojimo, da bo tudi našo občino pognal v take dolge kot je vipavsko, ker se je tam izkazal popolnoma nesposobnega za upravljanje javne imovine, bi moral sploh izginiti iz javnosti.

Pri fašistovski strahovladi pa ga je zadela le najhujša kazen, ki sploh more doleteti fašista, — premestili so ga od enega korita k drugemu.

Čepovan.

Gorska občina, skrpucana iz treh malih občin z nekaj nad 300 prebivalci, spadajoča pod goriški okraj, je tako srečna, da ima podeštata iz južne Italije, ki je celo doktor prava z veliko mesečno plačo, da ima tajnika tudi iz južne Italije, ki je menda poprej frak prodajal, a sada z mesečno plačo 1000lir postal vsemogočen gospod, ki sem ter tja več ukaže nego podeštata. Oba sta torej Italijana z juga in najraje govorita v svojem dialektu tako, da ju nihče ne razume.

Ta občina je tako srečna, da je imela tudi zdravnik Italijana, ki pa ni mogel izhajati, čeprav je dobival od občine mesečno plačo. Zato jo je san. prostovoljno popihal, pustivši pri hišnem gospodarju in pri gostilničarjih precejšnje dolge.

Ta zdravnik tudi revežev ni hotel zastopati zdraviti. Od vsakega je zahteval 15, 20 do 30 lir. Občina plačuje tudi okrajnega živinozdravnika, ki pa ne pride drugače v občino, kakor kadar je kak ogled. Je sicer Slovenec iz Goriške in ker

se je navzel v polni meri fašistovskih lastnosti, ga Italijani trpe.

Zraven tajnika Italijana sta še dva druga tajnika (seveda fašista). Torej trije tajniki v občini z malo nad 3000 prebivalci. V sosednji, le malo manjši občini, opravlja vse tajniške posle en sam tajnik. V naši občini ima tudi obhodnik svoje-ga namestnika na razpolago. Občina je imela pred vojno lepe krasne gozdove (ne občinske, privatne), ki jih je vojna zelo zdelala, a so se po teku let še precej popravili. Ima dva italijanska čuvaja-fašista, ki prav brez vsake potrebe pohajkujeta po občini. Občinarji znajo namreč sami varovati svoje gozdove. Ako bi bili uničevali in zapravljali, bi ne imeli sedaj tako krasnih gozdov. Naj že plačuje oba čuvaja občina ali država je vseeno. Denar je vržen proč. Ni čuda, da so občinski davki taki, kakršnih ni menda nikjer drugje.

Občinska pisarna je v neki vili najemljena zelo visoka, vse je luksuzno opremljeno kakor v kakem mestu, ubogo prebivalstvo, večinoma sami dežeži, pa trpi in plačuje. Še psu so nataknili takšen nagobnik, da še cviliti ne more.

SIMFONIJA ŽICE

Malo je ljudi, ki bi, govoreč po telečnu, pomislili, kako velikanskega pomena je v življenju modernega človeka ogromna žična mreža svetovnega telefona, po kateri neprestano trepete milijoni zvokov v vseh jezikih sveta, ki zvene in se ujemajo v akorde veličastne simfonije življenja in tehnike — v simfonijo žice.

Kako silen je nje odjek v vsakdanjem življenju, si je težko zamisliti. Le rahel dojem o njem si lahko ustvarimo, če se poučimo o razsežnosti mreže govorečih in pojočih žic, ki se kakor iz milijard neskončno drobnih nitk stkana pajčevina razpreza preko vseh kontinentov. A še to megleno sliko si lahko ustvarimo samo tedaj, če se poslužimo števil, ki so sicer domače samo v zvezdoznanstvu in s kakršnimi nam skušajo zvezdogleddi predočiti razdalje med planeti vsemirja.

Samo v Evropi znaša dolžina žice vsakega telefonskega omrežja 42 in pol milijonov kilometrov, kar je približno 15 stotink dolžine celotne svetovne telefonske mreže. Skoro tretjina evropskega omrežja odpade na samo Nemčijo, ki je v tem pogledu prva v Evropi.

Amerika, na katero opade 33 odstotkov vsakega telefonskega omrežja, je zamotana v 102 milijona kilometrov govornih žic. Ameriko pa še prekašata Afrika in Avstralija, ki štejeta skupaj nad 150 milijonov kilometrov telefonskih prog v svojih mejah.

Azija je skromnejša, a čeprav je v njenih deželah in državah le 1 odstotek svetovnega omrežja, vendar pomeni to skoraj 5 milijonov kilometrov telefonskih žic.

Na tej ogromni harti, na kateri je razpetih za 300 milijonov kilometrov drobnih bakrenih žic, igra naša doba svojo visoko pesem dela kulturne in gospodarske skupnosti človeške družbe. Pesem se glasi uro za uro, dan za dnem iz 58 milijonov telefonskih aparatov in govorilnic, vkljenjenih v titansko harto svetovnega telefona, v katero ljudje nenehoma vpletajo nove strune in nanje neprestano ubirajo nove akorde.

Amerika ima domala 20 milijonov telefonskih aparatov in govorilnic ter je potekla s 34 odstotki vseh telefonskih priključkov prva zemlja na svetu. Prekašata jo samo Afrika in Avstralija skupaj, ki imata v celem nekaj manj ko 30 milijonov telefonskih aparatov. Evropa, ki ima le 8 milijonov in 80.000 govornih aparatov je daleč zadaj, a še vedno mnogo pred Azijo, ki jih ima komaj pet milijonov.

Že te številke so ogromne, če pomislimo, kako mlad je še telefon. Toda čas teče in številke rastejo. Vsak dan se večje, vsak dan priraščajo k telefonskemu omrežju novi kilometri in novi aparati. V enem letu se je število telefonskih aparatov pomnožilo v Evropi za pol milijona, v Ameriki skoraj za milijon, v Afriki in Avstraliji pa skoro za pol drugi milijon.

Odmev simfonije žice je najjačji v modernih velemestih, kjer igra telefon vodilno melodijsko v bučnem koncertu tamkaj živčnih milijonskih človeških mas. Med njimi je

DOBILI SMO

večjo zalogo

BLAZNIKOVH PRATIK

Cena 25c

s poštino vred.

Onim, ki so jih naročili, smo jih že odposlali.

SLOVENSKO - AMERIKANSKI

KOLEDAR

IZIDE MESECA NOVEMBRA

Cena 50 centov

Naročila sprejema:

KNJIGARNA

"GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET NEW YORK CITY

Peter Zgaga

Oh, nekateri zakoni so pa res srečni in zavidanja vredni.

Dragi rojak je pripovedoval:

— Saj ne rečem, saj se tudi z mojo kregam, pa ni nič hudega in se oba smejeva. Včasih se prav za res skregava, pa tudi ni nič hudega. Ona vrže kako šalico proti meni, in če me zadene, se prav od srca zakrohota. Če me ne zadene, se pa jaz zakrohota. Potem pa jaz primem šalico ali kako drugo reč in jo vržem proti nji. Če jo zadene, se jaz zakrohota, če je ne zadene, se pa ona. In tako imava neprestano zabavo. In tako sta vedno smeh in veselje v hiši.

Pet dni in pet noči so obrežni stražniki zasledovali neko tihotapsko ladjo, na kateri so zavohali, zganje.

Pet dni in pet noči, to ni malenkost. Salamsenko so morali biti žejni.

Primo de Rivera je izjavil, da bo se zanaprej diktator. Španskega naroda ni vprašal za svet in za dovoljenje.

Toda enkrat bo tudi španski narod izpregovoril. In koncemkonca se bodo tudi Italijani oglasili ter povedali Mussoliniju, kar imajo na srcu.

In pesulšati jih bo moral, kajti menda je ni na vsem svetu dežele, ki bi bila Mussoliniju zavetje.

Pestaven fant, ki je bil na glasu, da lazi za poročenimi ženskami, je popoldne izostal z dela in se odpravil na svojo pregrešno pot.

V bližini hiše se je igral otrok njegove izvoljenke.

— Ali je mama doma? — ga je prilizeno vprašal.

— Ja, doma je, — je odvrnil nadebudni sinček.

— Na, tukaj imaš pol dolarja in pojdi po kendi. Pa moraš iti štiri bloke daleč, v petem bloku na vogalu ga prodajajo. Počas hodi, da ne prehlaš, in ves kendi poje, predno prideš v hišo, ker nočem, da bi mama vedela, da sem te tretal.

Fantek je spravil pol dolarja v žep ter se oddaljil par korakov.

Na vogalu je pa zaklica! zaljubljenec.

— Hvala lepa za pol dolarja, ker sem ti povedal, da je mama doma. Ali mi daš še pol dolarja, če ti povem, da je danes popoldne tudi papa doma?

Zaljubljeni rojak je nekaj ježno zamrmral in se odpravil proti domu.

Bivši notranji minister Albert B. Fall, ki je oddajal vladne zaloge petroleja privatnikom v najem ter v zameno sprejemal visoke podkupnine, se skuša opravičiti pred ameriškim narodom.

Dosti boljše bi bilo zanj, če bi se pred sodiščem opravičil, oziroma če bi bil kot notranji tajnik mož na svojem mestu.

V Londonu je vprizorilo petsto komunistov demonstracijo proti sodniku v Charlotte, N. C., ker je naložil obsojenim štrajkarjem tako visoke kazni.

Polleja na konjih je demonstracija razbila ter s krepleci pretepla demonstrante, kar seveda ne bo dosti koristilo obsojenim štrajkarjem.

Neki suhač je izjavil:

— Pred prohibicijo so ljudje skoro polovico svojega zaslužka znosili v salon na kornarju. Dandanes je pa vse drugače.

O, seveda, dandanes je pa vse drugače.

Zdaj ne hodijo ljudje več v salon na kornarju. Salonov na kornarju namreč ni več.

Zdaj jim ni več treba hoditi na kornar. Zdaj je kar v bloku, v vsaki drugi hiši beznica, v kateri prodajajo pijačo.

Ta je iz stare Avstrije.

V bolnišnici se je nahajal vojak, ki je imel na nogi nekaj lišaj, ki ga je grozno srbel.

Zdravnik je predlagal, naj pošljejo moža na daljši dopust, češ, da bi mu izprememba zraka mogoče koristila. Res mu je izposloval trimesečni dopust in mu hotel dati seboj dovolj zdravila, neko mazilo, ki bi zadostovalo za tri mesece.

Toda zdravnikova prošnja glede mazila je bila odbita z naslednjo utemeljitvijo:

— Če gre mož na dopust, ne potrebuje mazila, ker bo imel dovolj časa za praskanje.

Naznanilo

Ker smo opustili poslovanje ob nedeljah in da nudimo onim rojakom, ki ne morejo urediti svojih bančnih poslov med tednom in v soboto popoldne do 6. ure zvečer, bomo poslovali od sedaj naprej OB PONEDELJKIH DO 7. URE ZVEČER.

Sakser State Bank

82 Cortlandt Street New York, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

Fr. B.

PAR AMERIŠKIH HUMORESK

Na zborovanju vseučiliškega društva v New Yorku je Mark Twain pripovedoval naslednjo zanimivo zgodbo iz svojega življenja: "Pred davnimi leti, ko sem bil v S. Franciscu novinarski poročevalec — prav za prav bi moral reči, da sem si želel postati poročevalec listov — sem imel prijatelja, ki mu je takisto šlo zelo slabo. Bil je pesnik in si je domisljal, da je njegovo življenje popolnoma pokvarjeno in ponesrečeno, kar sem mu kot dober prijatelj prav rad pritrdil. Pesnik je iz te ugotovitve izvajal nujni sklep, da se mora sam usmrtiti. Povedal mi je svojo misel in potrčil sem mu jo kot popolnoma pravilno. Ponudil sem mu svojo pomoč pri tem, ker je dejnost poštenega človeka, da je v pomoč prijatelja v nesreči. Moram priznati, da moje ravnanje ni bilo popolnoma nesobično. Uredništvo mojega lista mi je obljubilo, da me namesti kot poročevalca, brž ko mu prinesem prvo senzacijo. No, in samomor mojega pesnika bi bil dovoljna senzacija."

Pesnik pa je odlašal in odlašal svoj samomor, da sem ga moral vedno spominjati na njegov sklep. Uveril sem se, da so samomorilci zelo nestalni nazorov in čisto menijo svoje sklepe in namene. Meni pa je bilo treba senzacije za list! Ko sem ga tako vedno vzpodbujal, da izvrši logično utemeljeni sklep, se je izkazalo, da se obestiti noče na noben način, pač pa je pripravljen, da se ustrelli. To je bila domisljajavost, kajti za revolver nisva imela denarja. Slednje se je vendar odločil, da se utopi. Pohvalil sem to misel kot prvovrstno idejo in sem šel z njim, da bi se stvar gotovo posrečila. Moj prijatelj je bil strahovito nepraktičen človek, zato mu je bilo treba pomagati. Zgodilo pa se je pri tem nekaj silno romantičnega. Prijatelj se je že potapljaj, jaz pa sem opazoval njegovo borbo, da bi mi v poročilu ne ušla niti najmanjša podrobnost. V to borbo je kar naenkrat po tistem oceanu priplaval — rešilni pas. Sam bog ve, kje se je vzel tako nenadoma. Takoj mi je prišla dobra misel, kajti moj pesnik, ni imel nikoli nobene, zlasti tedaj ne, ko je bilo treba napisati kako pesem. Rekel sem mu, naj se poprima pasu in sem nato oboje izvlekel na suho. Misel, ki mi je prišla, sva izvedla. Nesla sva rešilni pas v zastavljalnico in sva za dobljeni denar kupila revolver, ker je prijatelj pač toliko hrepenel baš po takem načinu samomora. Kupila sva star revolver, ki je imel kroglo kakor pošteno debel oreh. Ko je prodajalec slišal, da gre za samomor pesnika, se ni prav nič obotavljal, kar dal je strašno orožje. S to kroglo se je pesniku res posrečilo, da si je prebil glavo. Bil je strašen trenutek, ko si je nameril revolver na sence in pritisnil petelina. Možgani so kar brizgnili na-

okoli. Pesnik pa je pri tisti prici izgubil svoj pesniški dar in danes je pošten in pameten človek ter koristen član človeške družbe."

Na komerzu odličnega "Lotus Cluba" je Mark Twain pripovedoval gostom tole dolgo povest: "Jaz sem kakor neki starček, ki sem ga poznal in ki mi je pripovedoval čudno dogodivščino, ki se je pripetila njegovemu dedu. Starček je imel sila dober spomin in se je sredi pripovedovanja spomnil vedno kaj novega ter začel pripovedovati o tem. Ded tega starčka je šel nekaj po travniku in mu je padla srebrna desetica in travniku se je, da jo pobere. Na travniku pa je bil oven, ki je menil, da ga ded izliva. Starček ni dokončal povesti o svojem dedu, ker se je spomnil, da je imel ded nečakinja, ki je imela stekleno oko. Ta gospod Wilson je nekoč prišel v tovarno za preproge in se pri strojih zapletel v gonilno jermenje. Stroji so ga pograbili in ga vlekli po vsej tovarni. Še preden je bilo mogoče ustaviti stroje, je bil gospod Wilson že vtkan v dolgo preprogo, tako da ni bilo mogoče ločiti, kaj je Reginaldovo in kaj je tkivo. Wilsonova žena je kupila to preprogo, jo dala pokopati in napisati na grob: "Dragemu spominu preproge, ki vsebuje smrtne ostanke Reginalda Wilsona. Pojdi in stori tudi ti tako!" Tako je starček vezal dogodbo za dogodbo in nikoli nisem mogel zvediti, kako se je godilo njegovemu dedu, je li našel desetico, ali pa se je zgodilo kaj drugega."

Zanimiva je tudi povest o tem, kako je Mark Twain kot deček prvič zagazil v nepoštenost. Sam pripoveduje to stvar takole: "Bil sem še močno mlad in tisti dan je bila strašna vročina. Gredoč po cesti sem opazil voziček z melono, ki so bile silno vabljive. Skesano priznam, da sem pal v sku-

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko Berilo

(ENGLISH SLOVENE READER)

Stane samo

\$2.—

Naročite ga pri

KNJIGARNI 'GLAS NARODA'

216 West 18 Street
New York City

Potovanje v Tripoli.

H. H.

S čolni so nas prepeljali na "Bulgario" in zdaj se poseljavamo od Benghasija in Kyrenaike.

Sobotni večer in topel veter večje, ghabli mu pravijo domačini. Zrak je težak in suh, da naravnost čutiš kako je nabit z elektriko. V meteorološkem pogledu smo se vedno v tajnem pasu med ekvatorjalnim in polarnim zrakom. Seveda zaznavamo v tem položaju vse sunke ali umike toplih in hladnih zračnih struj.

Plovemo v zapadnem pravcu. Benghasi, malo mesto, ki šteje 30 tisoč prebivalcev, Arabcev, Berberov, Židov in Italijanov, mesto s sijajnimi čistiličev in kočijami, s fiksnimi tarifi in čvrsto zdravno vodo na dvokolnicah od hiše do hiše, to mesto ostaja za nami.

Z dimom prepreženi večer lega na mirno morje. Benghasi se pogreza, Kyrenaike z njim. Rdeči prah, ki mi je na dveh izletih legal na oblacija in na pokrivalo, sem otresel s sebe — a srce ostane zaznamovano na večne čase.

Se vedno je zrak vroč, neprodiren, težak in suh, nasičen z elektriko. Samo v zenitu se zdi, da gleda doli na zemljo zvezda, zvezdica... Drugega nikjer zvezde, nikjer trojice Venera, Jupitra in Lune, ki je še večerj stala v nevardni konjunkturi nad morjem — tudi to je nepoznana posebnost Benghasija. Morda je že kdo opazoval šestanek treh nebesnih teles z domačo zemljo — tukaj, v deželi polumesca, pa sem imel občutek prav posebnega srečanja s kozmosom.

Pozno ponoči, ko smo bili že precej oddaljeni od kopna, se je pogreza krvav mesec v morje. Naslednji dan se je zrak očistil; potegnil je drug veter.

Ladja je krenila proti zapadu. Sledila je skrajnemu robu Velike Syrtje, ki je bila v starem veku tako razupita. Ležala je med nami in med kopnino kakor potopljena dežela, nad katero se zgrinjajo valovi. Iz obrobnega koščka pušave je postala pravljica dežela, ki jo zalivajo morske struje. Kyrenaike pa se je izpremenila v otok. A dolgo je že temu, že Odisej se je potikal tod okoli in je preizkusil vso zavratnost Velike Syrtje.

Tudi nam ni prizanesla. Že zvečer se je začela ladja zibati. Posoda se je letela na kope — k večerji ni nihče prišel, celo izkušeni pomorski potniki ho izostali in se tiho umaknili v zavetišča. Vendarle vsi nismo še bili premagani. Trije ali štirje smo kljubovali in sedli za mizo kakor običajno. Na krovu in v jedilnici je bilo prazno kakor bi na ladji vse izumrlo.

Ampak dobiti ni bilo jedi ne pijače. Kuhar se je nekam izgubil, voda se je na ognjišču prekuhnila, ogenj ni hotel goreti. Natakarnam je prinesel mrzlo kuretino kar v celem kosu. Ampak imel je smolo. Šla je za to, kaj bo priletelo ob steno. Kura ali njegova glava. In seveda je rajši žrtvoval kuro, da je očuval glavo dočim je kura ostala v kotu ob steni.

Postali smo žoga Sredozemskega morja, majali so nas valovi, ki so šli po strani z ladjo in jo venomer dvigali tako, da jih ni mogla razati. Preostalo nam ni nič drugega nego to, da se potuhujemo in skrijemo se mi, ki smo nekaj časa prodajali korajžo po palubi.

A zadremati, kaj se zaspali, nismo mogli; v trupu ladje so se nenehoma prekučevali tovari, vrata so se odpirala in loputala, če pa je kdo po silil zašel na hodnik, ni imel lepe besede za to, čemur je bil izpostavljen. Kmalu je bilo na ladji vse polno črepij — potniki pa so polegali kakor bolniki v lazaretu.

Že je minila polnoč, a premetavanje se ni hotelo končati. Nihče med potniki, ni bil pričakoval takšne vožnje, a le malo si jih je bilo svestih, da smo v resnični nevarnosti.

Zjutraj zarana smo k sreči dosegli pristanišče v Tripoli, kjer nam je neki vseznalec povedal, da ni mnogo manjkalo, da niso ponoči izkrcali potnikov v čolne...

No, vsekakor smo imeli srečo in zdaj smo v Tripoli. Ogledali smo si kraj, kakor se spodobi. Videli in slišali smo mnogo, čeprav nam je marsikaj ostalo nepojasnjeno. Opazili pa smo, da je Tripoli dvakrat tolikšen kakor Benghasi in da ni tako neokrunjen. Zapadna civilizacija se tukaj še čuti celo v arhitektoniki in v beračenju.

V Tripoli živi kakih 15,000 Italijanov ter 30,000 domačinov, Arab-

cev, Berberov in Kulughlijev. Tripolitanijska sama na sebi ni bila nikoli sedež kakšne kulture, bila je kvečjemu dežela, ki je služila za prehode.

Sabratanske razvaline, ki leže 70 km zapadno od Tripolija in ostanke Leptis Magnae, ki leže 100 km od naznačenega kraja, jasno kažejo, da so bila tukaj nekoč tri mesta (o tem pričuje tudi ime Tripolis). Tu je bila nekoč doma rimska kultura, pod rimskimi razvalinami pa leže ostanki Fenicianov Kartagincev. Že Kartago je tedaj naseljevala to obalo, o čemer pričajo najdbe. Našli so namreč stari stiskalnice za olje, kar govori za to, da je bila ta, danes docela pustopokrajina, nekoč poraščena z oljkami. Ko pa je propadlo rimsko cesarstvo, je izginil tudi sijaj Tripolitanijske. Narava si je torej končno priborila nazaj zopet ono, za kar jo je bila nekoč prikrajšala kultura.

Sele v letih 1923-24 je mogla Italija začeti s sistematičnim kulturnim delom v Tripolitanijski. Dežela ima danes lepe ceste nekaj železniške mreže in v prvi vrsti potrebni mir. Kolonija bo torej začela procvetati.

Vzdolž morja v Leptis Magnu.

Nekega dne zjutraj ostavimo Tripoli, veliko mesto zelenic, in se odpravimo proti solcu, vzdolž obale. V čedalje večjih presledkih se ponavljajo oaze. Največja med njimi je vsekakor Tripoli sam. Tukaj so našli nad četr milijona datljevih palm. Med Tripolijem in naslednjima oazama Soukh el Džumaj in Tadžuro se jedva opazi nekaj stepe. Kvečjemu solina pri Tadžuri te opozarja na to, ker pa se pridobiva sol, vidiš pred seboj samo 20 km dolg pas, ki se vleče ob robu velikanske ravnine. To je enolična, razčlenjena slana stepla Džefara, ki se neopazno razteza od morja in se dviga do vnožja južno ležečega pogorja. Te planine, imenovane Džebel Jefren in Džebel Garian, se vlečejo od tunizijske meje v dokaaj prehodni zapadno-vzhodni smeri do Homsa in se dotikajo tukaj, 120 km vzhodno od Tripolija, morja. Pred tem Džebelom torej stoji Džefara in se razteza kot pravokotni trikot, katerega najdaljša kateta sega proti Tunisu. Na neizmerna primorska planota pada v deset do dvajset metrov globokih cereh v morje. Samo tam, kjer je veriga kleti prekinitve, je mogoče zgraditi pristanišča. Tudi Tripoli leži na takem srečnem prostoru.

Nič ni lepšega kakor voziti se skozi tako jutro pod palmami, med vtrevi in vodnjaki in sadnim drevjem. Sadovnjake obdajajo visoki cokolji, za katerimi rasto mogočne opuncije in agave. Ne, tistih 30, 40 cm dežja, ki pade med oktobrom in marcem, ne bi zadostovalo za bohotnost tega kulturnega pasu, za vse te palme, oljke, za vse te vinske trse in druga drevca, kajti tu najdeš tudi smokve in granatna jabolka, mandlje, breskve, murve, žito in zelenjavo. Reš je, tistih par centimetrov dežja ne bi dajalo pokrajini podobe raja. Pač pa imajo na tem paradizu zasluge za njegovo cvetočo podobo vodnjaki, ki jih je tukaj okoli celih pet tisoč.

Od Tadžure do morja segajo rumenkastorode kontinentalne dune, ki se raztezajo tja do zalivov. Ko pa izgine cona dun, začne stepla z nizkim grmičevjem. Trnaste zelenjadne rastline oznanjajo aridna tla. In kar posebno razveseli popotnikovo oko: tukaj vidiš rastline, ki v enem predelu še cveto, v drugem pa že rode zrele sadove. Življenje kipi vsepovsod in veliki, pisani hrošči se ženijo in svatujejo v pesku...

Dosegli smo točko, kjer se iztekajo najvzhodnejši gribeni Džebel Garian v morje. Cesta se dviga, pada, gre skozi struge izsušenih rek in se zopet vpenja. Te struge so suhe, popolnoma suhe in njih bregovi so strmo navpik zarežani v pesek. Njih robovi spominjajo na nek poseben način na kitajske pokrajine in se neverjetno priljubijo sreč.

Prah, ki pokriva skalovje tod okoli, je podoben rdeči snežni sipi, v katero ga je smel tisočletni ghebl. Kakor izravnavo v naših krajih neenaka tla pokrajine sneg, tako leži tukaj ta rdeča sipa. Čuden material! Podoben je pesku, če ga vsameš v roko je vroč, če pa stisneš dlan ostavi svoje sledove na sčerni erci. Če pa zapliva veter,

BOŽIČ V STARI DOMOVINI

Onim, ki so namenjeni potovati v stari kraj za Božič, poročamo, da priredimo zadnji izlet to leto na največjem in n najhitrejšem parniku francoske parobrodne družbe —

ILE DE FRANCE

BOŽIČNI IZLET — 6. decembra 1929

Kakor vedno, so nam tudi za ta izlet dodeljene najboljše kabine in kdor si želi zasigurati dober prostor, naj se pravočasno prijavi in pošlje aro.

Za pojasnila glede potnih listov, Return

Permitov i. t. d. pišite na domačo —

SAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT STREET

NEW YORK, N. Y.

odnese prah, kakor bi se povila v burji rdeča zastava.

Ta material je iz neolitike dobe in leži nakopičen do 15 m visoko. Stare, kristalne plasti ležijo daleč vnotranjosti pušave, kjer jih lovmijo in drobne temperaturne razlike. Kar ostane na vrhu in je lahko, dvigne in odnese veter, težja zrna pa zaostanejo, da jih narava s svojimi elementarnimi silami še naprej razpavlja in melje dokler ne postanejo tudi ona godna za "prenos" po zraku.

Včasih odnese viharji ta prah celo na evropske gore. Tak dogodek ni nič posebnega. Veter, ki ga prenaša, se imenuje v južni Evropi, na italijanskem ozemlju in v bližnjih primorskih krajih široko.

Naravno, da je v Džebel druga slika vegetacije. Če premerimo strugo reke, najdemo v njej zemlje, celo oleandre. Če se dvignemo višje, se ponovi slika pušave. Poleg različnih trav uspeva v množici tudi nam znani rožmarin.

V Homsu se lahko preverimo, da uspevajo oljke tudi brez umetnega zalivanja. Apenčeva tla ji očitvidno silno ugajajo. Priroda ji daje dovolj moče sama od sebe.

Toda v Homsu se ne ustavimo, ker smo namenjeni naprej v Leptis Magnu ki jo poznamo iz zgodovine kot rojstni kraj cesarja Septima Severa. Tudi kar se tiče arheologije je videti, da Italija ne drži križem rok v tej koloniji. Ne bo trajalo dolgo, pa bo nekdanje rimsko mesto izkopano iz peska. Popolnoma obnoviti se seveda ne bo dalo, slavolok so rekonstruirali.

Terme popravljajo, stebre bazilik postavljajo pokonci. Toda ruševine ostanejo vedno ruševine. Zgodovina govori pač iz njih, a za sedanost nima posebnega pomena. Starinoslovci vedo danes že trdno in sigurno, da ima Leptis Magna fenicijske temelje. Vse, kar se je zgradilo pozneje v tem kraju po Rimljanih, je bilo prvotno fenicijsko in kartaginsko, vse bizantinsko po grško.

Leptis Magnu krasi danes kararski marmor in granit iz gornjega Egipta. In vse, kar vidim, mi kliče v spomin besede: "Zidajo, kakor bi večno živeli, jedo pa, kakor bi imeli jutri umreti!" Zatorej le na dan s tem, kar se skriva pod zemljo!

Pokoj vsenaokoli. Samo morje šumi. Črček se je oglasil. Odpredm dlan in zagrabim polno periče beglega morskega peska, ki se siplje skozi prste kakor pesek v starinski uri. To je morski pesek, ne pesek

iz pušave! Čudno! Kar je pokrtil, je ostalo ohranjeno, vse drugo je izginilo. Tako živi to, kar ostane, preko svojega časa, ker je elementarno in vedno. To je element vseh elementov, ki brez njega ne obstane nobena stvar, nobena reč.

SLADKOR IZ LESA

Nemško-nacionalna frakcija pruskega deželnega zbora je interpellirala vlado, da-li bo ukrenila vse potrebno za izkoriščanje novega izuma prof. dr. Bergiusa, ki izdeluje na poseben način sladkor iz lesa. Ta izum bi bil za vse nemško narodno gospodarstvo ogromnega pomena, saj uvaža Nemčija ogljikovih hidratov, ki bi jih na ta način izdelovala sama iz lastnega lesa, samo v podobni keruze in ovsa letno za 700 milijonov mark.

V dobi, ko citamo vsak dan, kako izdelujejo tu zlato iz svinca in tam diamant iz sladkorja, nas pač ne bo presenetilo, da se je našel učenjak, ki spreminja les v sladkor. To tem bolj, ker vemo iz opetovanih poročil, da se bavi prof. Bergius s tem svojim izumom že dolgo let in da so se bavili že pred njim drugi učenjaki s podobnimi problemi. Sedaj gre očitno samo za to, da bi začeli njegovo metodo izkoriščati industrijsko, velikopotezno.

Prof. Bergius se je, kakor znano, proslavil tudi s pridobivanjem umetnih (sintetičnih) bencinov iz premoga, ki že danes precej konkurirajo naravnim bencinom iz petroleja.

RAD BI IZVEDEL za naslov JOŽETA BOŽIČ, doma iz Salonj, štv. 23 pri Podgradu in oni, ki ima kaj pri meni, da pride po svoje, ker ne bom imel več skrbi za druge stvari. — Alois Rollich, Box 16, Reyville, N. Y.

RAD BI IZVEDEL kje se nahaja moja žena MARIJA MELE, rojena KREŠOVIČ v vasi Račice na Primorskem. Ošla je od mene pred 15 leti z dvema otrokoma, z starejšem fantkom in mlajšim dekletcem. Kakor sem slišal, je bilo njeno zadnje bivališče v Forest City, Pa. Prosim cenjene rojake, kdor ve in mi naznani nje naslov ali naslov otrok, mu dam \$10.00 nagrade. Ako slučajno sama čita ta oglas, sem tudi njej hvalečen, za to uslugo, ako mi odpiše. — John Mele, Box 6, Williams River, W. Va. (5x 4-8)

Pošljite nam

\$1

in mi vam bomo pošiljali
2 meseca

"Glas Naroda"

in prepričani smo, da boste potem
stalni naročnik.Mali Oglasi
imajo velik uspeh

Prepričajte se!

MAŠČEVALNA LJUBEZEN

Francoski spisal Georges Ohnet.

Za Glas Naroda priredil G. P.

(Nadaljevanje.)

Mična Anina je od prvega trenutka naprej sklenila, da se bo pustila obsipati z dobrotami. Z lahkoto se je dvignila do zaželjene višine ter se prilagodila bogastvu in blesku Trelaurierjeve hiše, kot da ni bila vajena celo svoje življenje ničesar drugemu.

Mala deklica, ki je šele pred enim letom zapustila klostersko šolo ter ni vedela ničesar o življenju kot to, o čemur ji je pripovedovala teta Perceval, pametna ženska, ki je doživela ves blesk drugega kraljestva, se je razvila takoj v damo, ki je brez omahovanja nosila milijone Trelaurierja.

Imela je po svoji naravi neprecenljivi dar, da se uživi v vsaki življenjski položaj, da reče vedno ob pravem času pravo besedo in da vedno napravi utis največje odličnosti.

S tem naravnim darom si je pridobila po svojem prvem nastopu v družbi vse nadkriljujoče stališče. Uvedena od moža v naravnost nedostopne hiše, se je ona takoj počutila domačim. Stare dame, kojih kritik so se bali vsi, so si zaman prizadevale ustraševati jo, kajti pokazala je vedno popolno varnost, katere ni mogla pretresti nobena stvar.

Naj je tudi žena bankirja, a v prvi vrsti je vendar Saint-Brixi! Sploh pa je tudi Trelaurier krasen človek! Sedaj je zopet pomagal na nogi Nocartu, ki se je že potapljaj. Prava previdnost božja za stranko!

Anina je na zunaj kazala v večji meri članico stare, ugledne družine kot pa ženo bankirja. Imela je sicer brezprimeren nakit, a ga nosila je malo, in tudi njene obleke, ki so bile sicer zelo okusne, so bile vendar zelo priproste. Ljudje so postali pozorni nanjo le radi lepote, ki se je potem zakona razvila do najvišjega bleska. Ni bila posebno velika, a dobro rasla. Bila je ena najlepših žensk Pariza in temu ni kdo ugovarjal.

Pred njenim prvim nastopom v družbi, ko je naenkrat zaslovela po celi deželi, je privlačila vse one mlade moške, ki so delali iz ljubezni svoj življenjski poklic. Kdor je bil izkušen uničevalec zakonov, je zamenjaval na njej svojo umetnost zapeljavanja. Vse to pa je bilo zastoj. Trelaurier je bil izprva nekoliko prestrašen, ko je videl, da so mobilizirane vse sile zavajanja, a se kmalu pomiril, ko je videl, kako hladnokrvno je sprejela njegova žena vse tozadevne poskuse.

Anina ni le vzela poguma svojim zasledovalcem, temveč se celo norčevala iz njih ter dala vsakemu posameznemu razumeti, da je vsakdo varen pred zasledovalcem, kdor se je znal ustaviti takemu močnemu nasprotniku.

Na ta način je postala hiša Trelaurierja v kratkem času ena najbolj odličnih in Parizu. Hrepeneli po ljubezni, ki so pripadali izbranim plemiškim krogom, so hodili brez zavratnih misli, da si ogledajo Anino ter sprejmejo njen pozdrav.

Umetniki so se trli med posvetnjake in včasih so izgledale dvorane Trelaurierja, kot neka prizidek akademije. Imeli so izvrstno godbo in mične gledališke predstave. Tudi angleški princ iz Walesa je zahajala pred svojo poroko, rad v hišo bankirja ter bil tam prijazno sprejet.

Nekako eno leto pred poroko obeh je privedel Tristan vicomta de Preigne v hišo bankirja.

Lepi Andrej ni imel niti najmanjše slutnje o poročnih načrtih, katere je skoval njegov prijatelj zanj ter bil ob onem času sploh zaljubljen v neko čedno igralko, ki je dobila takrat službo na severu ter odjadrala tjakaj. Vicomtu se ni niti sanjalo, da obstaja med njim in Anino že neka tajna zveza.

Anina je sprejela Andreja nekoliko radovedno, a v splošnem na isti način kot gospodine njegove vrste.

Presenečen od lepote mlade ženske si je upal de Preigne drzen pogled ter par ognjevitih besed, a kmalu opustil ta svoj nočrt, ko je našel popolno nerazumevanje glede njegovih resničnih namenov.

Vsled tega si je poiskal Andrej drugih lovišč, ker je spoznal, da ne more tukaj ničesar opraviti.

Anina je olajšana vzdihnila, ko se je čutila oproščeno pozornosti, ki ji je bila prav posebno mučna radi stranskih misli. Zelo hvaležna je bila mlademu možu, ker se ni še nadalje pečal z njo. Če bi bil usiljiv, bi takoj vzbudil njeno mržnjo, a njegova vzdržnost mu je pridobila njene simpatije. Pričela je povsem na tihem smatrati ga za svojega žrtev. Bil je mož katerega bi lahko ljubila in čutila je, da jo veže z njim tajna vez.

To se je zgodilo seveda ob času, ko se je prepuščal Andrej najbolj blaznim neumnostim, ki so v veliki meri prispevale, da se je popolnoma razvil slabi slovesnost, katerega je že preje imel.

Prisel je v družbo razposajenih žensk, ki se niso brigale za sloves in ugled ter norele tjavendan. Octave Regnault, veliki fiziolog, ki ga je večkrat srečal v družbi, ga je označil z naslednjimi besedami:

— To jo temperament Schindernhanna v telesu diplomata!

Bil je popolnoma korekten in spreten v obnašanju kot kak korpsni dijak, a njegove misli so bile skrivnostne in njegova dejanja naravnost gorostasna. Kdo pa je imel do volje poguma povedati mu to? Po našem mnenju je izvršil v naravnem smislu zločine, kojih vsaki bi zasledoval da se ga napravi nemožnim in da mu zabrani celo vstop v skrajno mešano družbo, a svoje stališče si je ohranil s svojo skrajno nesramnostjo, ki je utemeljena v človeški strahopetnosti in katero smatram za nepremagljivo.

Vse to se je zgodilo ob času, ko je vpropastil markizo de Courigou ter vzel obenem nedolžnost in življenje mali Linguet, da navedemo le dva slučaja, vsled katerih je postal splošno znan. Vsi ljudje so se bali gibčnosti njegove jezika tako, da si niso drznili prekiniti vse stike z njim.

V tem boju nasprotnih naziranj se je mogel kak nepristranski komaj znajti in celo voljnemu je bilo skrajno težko ustvariti si točno mnenje o njem, kajti vsakdo je moral stopiti, rad ali nerad, v nasprotni tabor ter zavzeti stališče za vicomta ali pa proti njemu. Postal je pravcata zamenljivost pariskega življenja. Dočim je na ta način vzrastel v ulogo polboga, se je držal vicomte proč od Anine. Njraje je zahajala v kroge, v katere ni hotel Trelaurier rad voditi svoje žene in tudi Tristan se je nehoti nekoliko obrnil od vicomta, dasiravno ga je še vedno zelo čislal in občudoval.

Tekom neke čajanke pri gospe Prejean se je zgodilo prvokrat po dolgem času, da je sedela nasproti vicomtu.

Ne da bi se prijavil, kot zaupni prijatelj, je prišel vicomte ter se pojavil pri velikih vratih, ki so vodile iz veže v salon. Smehljaj se je, poljubljivo dvorljivo gospe Prejean roko ter sedel na enega nizkih stoličkov med obe ženski, ki sta bili navzoči.

— Kaj neki vam je padlo v glavo, vicomte? — je vprašala gospa Prejean. — Najmanj eno leto je tega, odkar ste imeli tako misel!

— To je zelo razumljivo, ker vas ni nikdar doma, — je odvrnil vicomte z nežnim glasom. — V nedeljo mi je povedal Tristan pri dirki, da ste se zopet domače ustanovili in tukaj sem, kot vidite!

— Za to boste nagrajeni s pogacami... Iztegnite roko ter ponudite krožnik gospe Trelaurier, nakar boste imeli pravico srečati samemu sebi.

(Dalje prihodnjic.)

PRENOS ELEKTRIČNE ENERGIJE

Že dolgo časa razmišljajo in poskušajo učenjaki in tehniki kako bi se mogla električna energija razdeljevati med odjemalce. Ne da bi bilo treba uporabljati žice in kable kakor sedaj. Radio-telegrafija in telefonija sta že nekak brezžični prenos energije v malem, samo da se pri tem večina energije izgubi med potjo v zraku. Iz oddaljene postaje, ki napr. v obliki električnih valov izžarja 1 kw (1 kw je približno 1.3 konjske sile) električne energije, je naročnik, ki biva 100 km od postaje, lahko prestraže kvečjemu 4 milijardinke. Ta energija je tako neznatna, da brez ojačenja vobče ni porabna. Po tej poti se seve ne pride nikamor, dokler imamo že milijonkrat bolj ekonomične načine prenašanja elektrike po žicah. Navzlic temu bi se pa prostih vodov in kablov silno radi odkrivali in poskusi v tej smeri nikoli ne bodo jenjali.

Ako bi brezžični prenos uspel, bi si lahko prihranili vse te drage naprave in elektrika, ki jo danes več ali manj uporablja vsak človek, bi se močno pocenila. Vse prizadevanje tehnike gre tedaj za tem, da se žice nadomestijo s prirodnimi vodniki: z zemljo ali zrakom.

Med znanstveniki, ki so v brezžičnem prenosu električne energije doslej dosegli saj delne uspehe, je treba omeniti v prvi vrsti našega rojaka dr. Nikolo Teslo, potem pa Hertza, Marconija, Steinmetza in ameriškega inženirja dr. Thomasa. Poskusi teh mož že kažejo v meglenih oblikih, kako neka bo v bodočnosti izgledalo brezžično prenašanje električne energije. Mnogo obetajo zlasti načrti Američana Thomasa, ki je — kakor vse kaže — našel za današnje prilike najbolj pripraven pot.

Pokojni nemški profesor H. Hertz, ki je prvi odkril električne valove, je skušal prenašati električno energijo na ta način, da je valove s pomočjo posebnih zrcal združil v ozke snope žarkov, ki jih je lahko nameril, kamor je hotel.

Marconi, ki je nadaljeval Hertzove poskuse, je njegove osnutke v prvi vrsti priklonil za praktično uporabo. Tudi on usmerja s posebnimi antenami električne valove v obliki ozkega snopa žarkov proti odjemalcu. Na ta način se med potjo izgubi le malo energije in prenos postane bolj ekonomičen.

Marconi in drugi pa se v prvi vrsti bavijo samo z brezžičnim prenosom govornice in glasbe, tedaj z brezžično telegrafijo in telefonijo. Ne gre jim za prenašanje elektrike v takih močinah, da bi lahko služila na pr. za razsvetljavo in pogon električnih strojev. S tem se je začel baviti prav za prav naš Tesla, ki je sploh ubral popolnoma novo in samosvoja pota v brezžičnem prenašanju elektrike. Tesla je začel delati z elektriko zelo visoke napetosti. Izumil je poseben transformator, ki daje električne toke pod napetostjo nekaj milijonov voltov. Za prenašanje teh tokov do odjemalcev je uporabljal zemljo. S posebnimi pripravi je na ta način kjerkoli iz tal odzvedal poljubne r. nožne elektrike, ne da bi mu bilo treba uporabljati žice. Električna centrala, s katero je delal poskuse, je proizvajala 1500 kw električne energije, ki je odtokala po zemlji na vse strani. Prenos, kakor ga je dosegel Tesla, je bil celo bolj ekonomičen od običajnega prenosa po žicah. Izračunali so, da se je v tleh izgubilo samo pol odstotka energije, vso ostalo pa je bilo moči na oddaljenem kraju izkoristiti.

Poskuse je delal Tesla na Long Islandu (New York). Tam je stal visok stolp, s čigar vrha so treskali električni toki v obliki velikanskih bliskov v zemljo. Žal, da so morali ob izbruhu svetovne vojne stolp podreti, zaradi česar je moral Tesla prenehati z nadaljnjim delom. Po vojni se je poskusov lotil iznova, samo po nekoliko spremenjenem načinu. Tesla upa, da mu bo nekoč uspelo energijo Niagarskih slapov brezžično speljati po vsem svetu.

Dr. Steinmetz si je zopet zamislil ogromno oddaljeno postajo, ki bi izžarjala milijone kilovatov električne energije. Električni valovi bi morali biti tako odmejene dolžine, da bi šli lepo okoli in okoli zemlje ter prihajali nazaj k oddaljeni postaji, ki jo je z novo silo pogonila naokoli. Na ta način bi električni valovi nenehoma krožili okrog sveta, s čimer bi se izgube med potjo precej zmanjšale. Poleg glav-

V SLOVENIJO ZABOŽIČ

(Preko Havre)

IZLETI POD POSEBNIM VODSTVOM

Potom French Line preko oceana v manj kot 6 dneh.

VELIKAN

PRILJUBLJENI in NAGLI

NAJKRAJŠE ŽELEZNIŠKO POTOVANJE

Posebne kabine za drugi in tretji razred z modernimi udobnostmi. BREZPLAČNA PIAČA IN SLAVNA FRANCOŠKA KUHINJA

Ta dva nagla velikana nudita potnikom vse moderne udobnosti, izredno naglo, službo, najboljšo hrano in najboljšo pijačo.

ZDAJ JE ČAS — DA SI ZAJAMČITE PROSTOR

Vprašajte pri bližnjem agentu ali pri

French Line

19 STATE STREET

NEW YORK, N. Y.

ne postaje bi bilo treba postaviti še nekaj vmesnih, ki bi sproti odzemale elektriko kar iz ozračja s preprostimi sprejemnimi antenami.

Največ izgledov na uspeh pa imajo osnutki ameriškega inženirja dr. Thomasa. Njemu je uspelo izdelati cev, ki proizvaja zelo nagle električne oscilacije, ki izžarjajo prav kratke valove. Njih dolžina znaša četrta metra in še manj. Tako kratki električni valovi pa imajo svojstvo, da zrak ionizirajo, to se pravi, da ga napravijo vodnega za elektriko.

Če se nameri osek snop teh valov, teh žarkov na pr. na letalo v zraku, tedaj zaležejo prav toliko, kakor če bi napeljal do njega žico ali kabel. Po tem žarku se lahko speljejo velikanske množice električne energije, ki je dostopna vsem odjemalcem v njegovem območju. Tak žarek je tedaj kakor debel kabel, ki ga obdajajoči zrak izolira napram okolici. Ako pride v območje žarka predmet, ki ne preneša tako velikih energij, tedaj nastane kratak stik, ki vse požge in uniči. Denimo, da bi tak žarek namerili, na že poprej omenjeno letalo in spustili po njem tok zelo visoke napetosti. Letalo bi se napolnilo z elektriko, ki bi po prekoračenju skrajne napetosti v obliki strehe udarilo na zemljo. Električni oblok med letalom in zemljo toliko časa ne bi jenjal, dokler bi letalo ne zgorelo in treščilo na zemljo.

Kaj takega bi se seve lahko pripetilo tudi po nesreči. Zaradi tega bi morali biti ti "zlačni kablji" speljani v zelo velikih višinah iz kraja v kraj, ker bi se drugače ne prestopno dogajale nesreče in škoda bi bila morda večja od koristi. Ti žarki kratkih valov, napolnjeni z elektriko visoke napetosti, namreč niso nič drugega nego že dolgo iskani "smrtni žarki". Sovražnik, ki bo v bodoči vojni razpolagal s tem tiho in nevidno ubijajočim orožjem, bo nepremagljiv.

PILOT SKOČIL IZ AEROPLANA

RINGTOWN, Pa., 7. novembra

Neki aeroplan je prišel gorati v bližini tujaknjega kraja, kar je prisililo pilota, da je skočil s parashutom, da si reši lastno življenje. Aeroplan je bil popolnoma uničen in z njim vred tudi neznatna množina denarja. Pilot, Thomas Nelson, je prevažal oddelek pošte iz Clevelanda na Hadley polje v Newarku, ko je prišel gorati njegov aeroplan med Nuredia in Ringtown. Skušal je pristati, a kmalu spoznal, da bi ga preje zalotil plamen, vsled česar je skočil ter pristal na koruznem polju tri milje od tukaj. Stroj je padel nekako pol milje v stran. Nelson je takoj šel k stroju ter skušal rešiti, kar se je dalo. Iz razvalin so dobili precej papirnatega denarja.

Kretanje Parnikov Shipping News

9. novembra: St. Louis, Cherbourg, Hamburg, Republic, Cherbourg, Bremen, Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam, Conte Blancamano, Napoli, Genova

13. novembra: Aquitania, Cherbourg, Stuttgart, Boulogne sur Mer, Bremen, George Washington, Cherbourg, Bremen, Roma, Napoli, Genova

14. novembra: Bremen, Cherbourg, Bremen

15. novembra: Majestic, Cherbourg

16. novembra: Deigenland, Cherbourg, Anawerpen, Minnekahda, Plymouth, Boulogne, Sur Mer, New York, Cherbourg, Hamburg

19. novembra: Statendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

20. novembra: Berengaria, Cherbourg, Bremen, Leviathan, Cherbourg, Bremen

21. novembra: Rochambeau, Havre, Dresden, Cherbourg, Bremen

22. novembra: Olympic, Cherbourg, Arabie, Cherbourg, Antwerpen, France, Havre

23. novembra: Conte Grande, Napoli, Genova, Deutschland, Cherbourg, Hamburg

27. novembra: Mauretania, Cherbourg, President Harding, Cherbourg, Bremen

28. novembra: München, Boulogne sur Mer, Bremen

29. novembra: Homeric, Cherbourg, Landand, Cherbourg, Antwerpen, Minnerola, Plymouth, Boulogne sur Mer

30. novembra: Augustus, Napoli, Genova

31. novembra: Milwaukee, Cherbourg, Hamburg, President Roosevelt, Cherbourg, Bremen

31. decembra: Milwaukee, Wis.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Banovce Svetozar, 381 E. 160. St., Cleveland, O.

Velik STENSKI ZEMLJEVID CELEGA SVETA

sestoječ iz šestih zemljevidov, s potrebnimi pojasnili, sezname držav, mest, rek, gora itd.

Brez dobrega zemljevida ne morete zasledovati dogodkov, ki se vrše po svetu.

CENA

\$1.

GLAS NARODA
216 W. 18 STREET
NEW YORK

TERFREN LAILA

Svetovno znana orijentalna mišica, in prof. orijentalne vede, Mme Terfren Laila, odlikovana z visokimi diplomami vseh evropskih držav, potuje sedaj po Ameriki in se bo za par dni ustavila v New Yorku. Mme Terfren Laila je imela velik uspeh s svojimi potovanji po evropskih državah, in tokom svojega bivanja v New Yorku bo na razpolago javnosti za grafologijo in kloromantijo. Analizira značaj, točnost usode ter svetuje v vseh zadevah življenja. Obiščite jo lahko: od 19. dop do 1. pop. in od 2. pop. do 6. zvečer, 19 E. 38th Street, ground floor, New York City. —Adv.

Vsakourstne

KNJIGE

POUČNE KNJIGE
POVESTI in ROMANI
SPISI ZA MLADINO

se dobi pri

"GLAS NARODA"

216 W. 18th Street New York, N. Y.

Telephone: CHELSEA 3878

POPOLEN CEN